

КРАТКО ИЗСЛѢДОВАНІЕ

н а

БЪЛГАРСКЪ-ТЪ ДРЕВНОСТЪ

о т ъ

ГАВРИЛА КРЪСТОВИЧА.

На вси-ты народы начало-то ся губи въ ношь-тѣ на време-на-та, но по вече начало-то на оныя бѣдны народы, кои-то не сѣ имали испърво ни писаніе ни писатели, и на кои-то и послѣдни-ты исторически списанія, ако и да сѣ имали таквы-зи, или ся сѣ съ-вѣмъ изгубили, или не ся сѣ до днесъ открыли. Такъвъ е и нашій Българскый народъ, и за това не само за начало-то му, но и за сичкѣ-тѣ вообще неговѣ Исторіиѣ знаемъ само онова что сѣ произволили да напишѣтъ чужди-ти писатели, кои-то не сѣ означавали во-обще за него, освенъ что сѣ слухомъ и неизвѣстнимъ негли преда-ніемъ научили, и что е было нужно за обясненіе и допълненіе на своѣ-тѣ имъ Исторіиѣ. Приложи и това че тѣи чужди писатели не сѣ можили вообще да имѣтъ и повече свѣденія за сѣверны-ты, какъ-то нашія-тѣ, народы, понеже, спорядъ право-то замѣчаніе Шлецера ¹⁾ южни-ти Европейци, какви-то сѣ были они, не сѣ имали тогава никакво сношеніе и сообщеніе съ обширныя-тѣ сѣверный миръ,

(¹) Несторъ Шлецер. Томъ 1. стр. 124 перевод. на Русск. изд. 1816.